

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

lentacv-||la noui testamenti Cardi.||nalis sancti Xisti.||

Cajetan, Thomas

Colonie, 1526

VD16 V 1243

lentaculi decimi questio tertia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34421

Tentaculi decimi questio secunda.

accidentaliter autem in societate aliorum sanctorum.

Ad ultimum autem de amore concupiscentie dicitur, concedendo quod appetitus glorie que a solo deo est, ad amorem concupiscentie spectat, quo homo concupiscit sibi ipsi bonum huiusmodi glorie consistens in sola commendatione divina. et quod affectus iste licet non sufficiat ad charitatem que est amor amicitie ad deum, sufficit tamen ad hoc quod sit motuum ad fidem et charitatem. Nam quum gratia perficiat naturam, et nature ordo habeat ut amabilia que sunt ad alios veniant ex amicabilibus que sunt ad seipsos (ut philosophus dicit in Ethicorum) consequens est ut huiusmodi glorie amor moneat et inducat ad fidem et charitatem: que ita facit hominem amicum dei, ut faciat etiam eundem concupiscere sibi ipsi hanc gloriam. Et quia dominus de motivo et conservativo fidei ex parte nostri loquebatur, ideo de huiusmodi amore tam sancte concupiscentie locutus est hic, qui paulo superius de amore amicitie erga deum eisdem dixerat scio quod non habetis dilectionem dei.

Hec de secundo.

Circa Tertium (i domo patris mei mansiones multe sunt: si quis minus dixisset vobis, quia vado parare vobis locum) questionum tres occurrunt. Prima est quid negatur per illa verba, si quis minus. Secunda est, quid est illud quod affirmat dominus conditionaliter tamen se fuisse dicturum discipulis in illis verbis, dixissem vobis. Tertia est, quomodo dominus vadit parare discipulis locum: quum ipse dixerit filiis Zebedaei

Ientaculi decimi questio tertia. c.ij

dei parata esse electis loca a suo patre, dicendo: sedere ad dextram v[el] sinistram meam non est meum dare vobis, sed quibus paratum est a patre meo. Et rursus dicit se in iudicio dicturum: venite possidete regnum paratum vobis a constitutione mundi. Quomodo ergo vadit parare, si iam parata sunt.

Ad hoc Dicitur sequendo sensum qui mihi videtur literalis, q[uod] per illa verba siquo minus, negatur vnitas mansionis in domo celestis patris. Ita q[uod] sensus est: si non essent in domo patris mei multe mansiones, Quas multas esse affirmauerat ad declarandum discipulis q[uod] licet omnes habituri essent in domo patris sui, diuersas tamen sortituri essent habitationes in eadem communi domo pro diuersitate meritorum: vt hinc n[on] desperarent de eterna beatitudine minus perfecti. Si enim in domo celestis patris vnica tantum esset mansio (hoc est vnica esset gradus beatitudinis) oporteret in hac vita equalia esse omnium sperantium beatitudinem merita: alioquin non possent pertingere ad illam vnica[m] mansionem: ac per hoc imperfecti qui ad equalitatem perfectorum non ascendunt, non haberent locum in illa beatitudine v[el]pote quibus non deberetur illa vnica mansio, ille beatitudinis gradus. Et propterea d[omi]n[us] subiunxit, dixissem vobis, hoc. s. q[uod] in domo patris mei non est nisi vnica mansio: vt p[er] hoc studeretis fieri o[mn]es eq[ui]les in meritis. Magua siquidem c[on]solatio est Ch[ri]stianis data ex hac d[omi]ni sententia, in domo p[at]ris mei mansiones multe sunt: q[ua]ndem et imperfectis et p[er]fectis et magis p[er]fectis et breuiter o[mn]ibus diligentib[us] deum

Tentaculi decimi questio tertia.

quantūcumq; paz, certa data est spes siue mansio-
nis: ita vt quilibet secundum sua merita inuentus
rus sit mansionem propriam in vna communi do-
mo celestis p̄ris. Et ad corroborandā hanc spem,
consolandaq; diuersa discipulorum studia ac meri-
ta, non sufficit domino affirmare in domo patris
mei mansiones multe sunt, sed adiunxit, si quo mi-
nus (hoc est, si non esset sic: hoc est, si non essent mul-
te mā' ones, sed esset vna tantum mansio) dixissem
vobis hoc ipsum. Et dignatus est reddere ratio-
nem quare dixisset eis hoc, quia scilicet ex officio
mibi incumbit, quia officium meum instat exercen-
dum, scilicet, quia vado parare vobis locum. Ac
si aperte diceret. Ad me spectat significare vobis
multitudinem vel vnitatem mansionum in celesti
domo, quia vado parare vobis locum, et propterea
significauit vobis q̄ multe sunt: et si non essent mul-
te sed vna, significassem vobis. Et loquitur domi-
nus more humano, ad preparatorem siquidem lo-
corum spectat denunciare venturis dispositionem
mansionum suarum, et precipue secundum vnitatem
vel multitudinem, magna siquidem datur cōsola-
tio venturis quum predicatur eis q̄ quilibet habi-
turus est mansionem propriam in eadem commu-
ni domo. Et per hoc patet responsio ad duas pri-
mas questiuinculas.

Ad tertiam vero dicitur, q̄ licet preparatio ce-
lestium mansionum ab eterno fuerit secundum di-
uinam predestinationem (iuxta verbum domini, q̄
bus paratum est a patre meo) et regnum celorum
a principio mundi paratum sit etiam secundum ex-
ecutionem inchoatiue, pro quanto in sanctis ange-

Ientaculi decimi questio quarta. c. iij.

lis inchoavit regnum celorum commune eis & futuris hominibus electis: dominus tamen Iesus quidam speciali modo per mortem, resurrectionem et ascensionem suam iuit ad parandum nobis locum. Ex parte quidem nostri: quia iuit ad tollendum impedimenta tam nature quam personalia, & ad donandum nobis dona quibus preparamur ad celestes mansiones: nondum enim erat spiritus datus inquit Ioan. quia Iesus nondum erat glorificatus. Ex parte autem paterne domus: quia aperuit ianuam felicitatis, & in possessionem posuit genus humanum ipsius celi supremi. Et sic diuersimode intelligendo & mansiones parate prius erant, & per dominum Iesum preparande adhuc alio speciali modo restabant. Hec de tertio.

Circa Quartum scilicet & nunc clarificatu me pater apud te metipsum claritate quam habui antequam mundus fieret apud te difficultas occurrit de re petita. Nam apparet implicationem fieri in hac petitione: quia petitur quod habetur. imo quod habitum est ab eterno: petitur enim clarificatio filii apud patrem, quam filius habuit apud patrem ab eterno. Hinc enim difficultas consurgit: quia petitio est rei non habite.

Rursus autem petitur clarificatio filii secundum humanam naturam aut secundum diuinam. Non secundum diuinam, quia stulta videtur huiusmodi petitio: nullus enim nisi stultus petit quod deus sit deus, aut quod deus sit omnipotens, & similia. Nec secundum humanam, quia falsum est quod ipsa claritatem habuerit apud patrem antequam mundus fieret, hoc enim petit filio secundum deitatem, ut patet.